

माछापालनका लागि मोफसलमा भुरा अभाव

❖ मनिषा चन्दागाई / भ्रूपा

पछिल्लो समय अधिकांश युवाको रोजाइमा शहर पर्छ । गाउँ छाडेर शहर पस्ने युवाको संख्या बढेसँगै गाउँघरका खेतबारी बाँधो हुनु सामान्य नै भइसकेको छ । यति हुँदाहुँदै पनि धेरै जनसंख्या कृषिमा निर्भर छ ।
मोफसलमा रहेका युवाहरू केही व्यवसाय गर्नुपरे राजधानी रोक्छन् । तर, भ्रूपाको ग्रामीण भेगमा अवस्थित गौरीगञ्ज गाउँपालिकामा ४ युवाले व्यावसायिक माछापालन शुरू गरेका छन् । स्थायी घर काठमाडौँ रहेका उनीहरू मोफसलमा अवसर देखेर व्यवसाय शुरू गरेको बताउँछन् । काठमाडौँका सागर न्यौपाने, सर्वकल्याण कणेल, फणिन्द्र पाण्डे, धर्मप्रसाद पन्तले व्यवसाय शुरू गरेका हुन् । ६ वर्षअघि नेचुरल

फिस एण्ड मिट सेक्टर सञ्चालनमा ल्याएका उनीहरूले पंघास र कार्प जातका माछा लगाएका छन् ।

गौरीगञ्ज गाउँपालिका -३मा १५ विगाहमा २७ वटा पोखरी निर्माण गरी व्यवसाय शुरू गरेपनि उत्पादित

माछाले बजार पाउन नसकेको सञ्चालक न्यौपानेले बताए । माछा बिक्रीका लागि भ्रूपा, मोरङ र

सुनसरीका बजार पुऱ्याउने गरेको न्यौपाने बताउँछन् । बजारमा विषादी हालेको भारतीय माछा न्यून मूल्यमा खुलेआम बिक्री हुने गरेकाले पनि माछाले बजार अभाव भएल्लो पनि न्यौपानेको भनाई छ ।
कोरोना महामारी शुरू भएसँगै माछापालक कृषकले भ्रूपा अभावसमेत भएल्लो परेको न्यौपानेको भनाई छ । "हामीलाई वार्षिक १२ लाख भुरा आवश्यक पर्छ" न्यौपानेले भने, "कोरोना कहिले गर्नुपर्नेको चेत यता ३ लाख मात्र भुरा उपलब्ध भयो ।" भ्रूपा नभएकै कारण २७ वटा पोखरीमध्ये ७ वटा मात्र पोखरीमा माछा हालेको न्यौपानेले सुनाए । "नेपालमा भुरा आयातले वैधानिक पाएको छैन"

❖ बाँकी अन्तिम पृष्ठमा

भ्रूपामा कोरोना संक्रमणबाट दुई जनाको मृत्यु

भ्रूपा (प्रस) । कोरोना संक्रमणबाट सोमबार भ्रूपामा दुई जनाको मृत्यु भएको छ । मृत्यु हुनेमा मेचीनगरकी बुद्धा र भद्रपुरका बुद्ध रहेका छन् । मेचीनगर-४ की ८२ वर्षीया गौरीमाया तामाङको कोरोना संक्रमणका कारण कोशी अस्पताल विराटनगरमा मृत्यु भएको छ ।
मेचीनगर नगरपालिकाका सामाजिक विकास समिति संयोजक नविन बरालका अनुसार मंसिर ४ गते ज्वरो, श्वासप्रश्वासमा समस्या भएपछि उनलाई उपचारका लागि कोशी अस्पताल भर्ना गरिएको थियो । उनको सोमबार बिहान ५ बजेतिर मृत्यु भएको हो ।
भर्ना गराएकै दिन पिसिआर परीक्षण गराउँदा उनको रिपोर्ट पोजिटिभ आएको थियो । उनको सोमबार

दिउँसो आफ्नै ठाउँमा गाढेर अन्त्येष्टि गरिएको वडा नम्बर ४ का वडाध्यक्ष समेत रहेका बरालले जानकारी दिए । योसँगै मेचीनगरमा मृत्यु हुनेको संख्या ९ पुगेको छ । त्यस्तै भद्रपुर नगरपालिका वडा नं ८ का एक बुद्धको पनि सोमबार दिउँसो मृत्यु भएको छ । मृत्यु हुनेमा ७३ वर्षीय विष्णुदेव शर्मा रहेका छन् । उनको दिउँसो १.३० बजे घरैमा मृत्यु भएको हो । मंसिर ४ गते मेची अस्पतालमा गरिएको पिसिआर परीक्षणमा उनको रिपोर्ट पोजिटिभ आएको थियो । सोमबार अबस्था गंभीर बनेपछि घरबाट अस्पतालतर्फ लैजान खोज्दा उनको मृत्यु भएको नगरपालिकाका स्वास्थ्य शाखाका मनोज भट्टराईले बताए । उनको कनकाई माईमा अन्त्येष्टि गरिएको छ । योसँगै

कोरोना संक्रमणबाट मृत्यु हुनेको संख्या भद्रपुरमा ८ पुगेको छ ।
दमकका ४९ सहित ९० जना संक्रमित थिएपछि
एकैदिन भ्रूपामा ९० जना कोरोना संक्रमित थिएका छन् । पछिल्लो २४ घण्टाभित्र भ्रूपामा ३८ महिलासहित ९० जना संक्रमित थिएका हुन् । थपिएकामध्ये सबैभन्दा बढी दमक नगरपालिकाका ४९ जना रहेका छन् । जसमा १८ जना र ३१ जना पुरुष रहेको जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालय भ्रूपाले जनाएको छ । उनीहरू वडा नं. १ देखि ९ नम्बरसम्मका स्थानीय बासिन्दा हुन् । यस्तै, मेचीनगर र कनकाई नगरपालिकाका ८-८ जनामा संक्रमण पुष्टि भएको छ । मेचीनगरमा ४

दमकमा आगलागी हुँदा धानको कुन्यु जलेर नष्ट

दमक (प्रस) । दमक नगरपालिका-४ मा भएको आगलागीबाट धानको कुन्यु जलेर नष्ट भएको छ । सोमबार दिउँसो भएको आगलागीबाट स्थानीय टंक पाण्डेको कुन्यु डडेर नष्ट भएको हो । भान्सा कोठानजिकै कुन्यु रहेको कारण भान्सा कोठाबाट आगो सल्केको इलाका प्रहरी कार्यालय दमकले जनाएको छ ।
ताराबारीबाट खटिएको प्रहरी टोलीले दमकल र स्थानीयबासीको सहयोगमा

आगो नियन्त्रणमा लिएको इप्राका दमकका प्रहरी नायव उपरीक्षक विजयराज पण्डितले बताए ।

आगलागीबाट ४० हजार रूपैयाँ बराबरको धान र पराल नष्ट भएको प्रमुख पण्डितले बताए । आगलागीबाट मानवीय क्षति भने भएको छैन ।

शहरी विकास मन्त्री श्रेष्ठ योजना अनुगमनमा

दमक (प्रस) । शहरी विकास मन्त्री कृष्णगोपाल श्रेष्ठले सोमबार भ्रूपामा दमकसहित जिल्लाका विभिन्न क्षेत्रमा सञ्चालित योजनाहरूको अनुगमन गरेका छन् ।
मन्त्रालयका अधिकारीसहित आएका उनले दमकको निर्माणधिन दमक भ्यूटावर, दमक सभागृह, दमक बसपार्क र सोमबार नै गौरादह र गौरीगञ्जमा समेत मन्त्रालय अन्तर्गतका चालु तथा सम्पन्न भएका योजनाहरूको स्थलगत जानकारी लिएका हुन् ।
यसैक्रममा उनले अपराह दमक ३ स्थित निर्माणधिन भ्यूटावर निर्माणको अवस्थाबारे जानकारी लिएको वडाध्यक्ष नवीन बरालले बताए ।
स्थलगत निरीक्षणका क्रममा मन्त्री श्रेष्ठले दमक भ्यूटावर लगानी र महत्वका हिसाबले पनि देशकै पहिलो भ्यूटावर भएको दावी गरे ।

मन्त्री श्रेष्ठसँगै प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीका प्रमुख स्वकीय सचिव इन्द्र भण्डारी, मन्त्रालय र सम्बन्धित विभागका उच्च अधिकारीहरू संलग्न थिए ।
मन्त्री श्रेष्ठसहितको सो टोलीलाई

दमक नगरपालिकाको उपप्रमुख गीता अधिकारी, नगरपालिकाका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत गणेश तिमिसनासहित स्थानीयहरूले फूलमालाले स्वागत गरेका थिए ।
नगरपालिकाका अनुसार राष्ट्रिय

महत्व तथा बहुवर्षीय योजनामा रहेको सो व्यावसायिक भ्यू टावरको करिब ३० प्रतिशत काम पूरा भएको छ ।
चालु आर्थिक वर्षमा संघीय सरकारले सोका लागि ४० करोड

रूपैयाँ विनियोजन गरिसकेको छ । त्यहाँ डेढ अर्बभन्दा बढीको सरकारी लगानी रहनेछ ।

भ्यूटावर निर्माणको जिम्मा चिनिया कम्पनी जेसिडिआइसी र नेपाली कम्पनी आशिष ओमसाई जेभीले लिएको छ । भ्यूटावर निर्माणका लागि स्थानीयले ५ विगाह जग्गा निशुल्क रुपमा उपलब्ध गराएका थिए ।

२५ तला पक्की संरचना बन्ने त्यसमाथि थप ५ तलाको स्टिलको संरचना बन्ने जनाईएको छ । यो भ्यूटावर निर्माणपछि त्यहाँ विदेशी पर्यटकहरू समेत भित्रिने भएकाले दमक र समग्र देशकै पर्यटन तथा व्यावसायिक विकासमा महत्वपूर्ण योगदान पुग्ने अपेक्षा गरिएको नगर उपप्रमुख अधिकारीले बताइन् ।

चोरी मुद्दाका तीन फरार प्रतिवादी पक्राउ

भ्रूपामा (प्रस) । चोरी मुद्दा लागेर फरार रहेका तीनजना आरोपीलाई प्रहरीले पक्राउ गरेको छ । पक्राउ पर्ने तीनजना हल्लिबारीका रहेका छन् । पक्राउ पर्नेमा हल्लिबारी ३ का ३० वर्षीय मुकेश मेचे, २८ वर्षीय प्रेम मगर र ३२ वर्षीय राजु मेचे रहेका छन् । तीनजनालाई समान पन्ध्र-पन्ध्र दिन कैद र जनही २९ हजार २५० रूपैयाँ जरिवाना तोकिएको थियो ।
जिल्ला अदालत धनकुटाको २०७५

पुष १७ गतेको फैसला अनुसार चोरी मुद्दाका ती प्रतिवादीहरूलाई

सो फैसला सुनाइएको थियो । सजाय र जरिवाना ठहरिएका उनीहरू

वारदात पश्चात फरार रहेका थिए । खोजलाश गर्ने क्रममा विशेष

सुराकीको आधारमा जिल्ला प्रहरी कार्यालय भ्रूपा र प्रहरी चौकी जलथलबाट खटिएको प्रहरी टोलीले सोमबार विभिन्न स्थानहरूबाट पक्राउ गरेको प्रहरी नायव उपरीक्षक राकेश थापाले बताए । उनले तीनै जनालाई जिल्ला प्रहरी कार्यालयमा राखिएको र फैसला कार्यान्वयनको लागि मंगलबार भ्रूपामा जिल्ला अदालत भद्रपुरमा उपस्थित गराउने जानकारी दिए ।

माता पाथिभरा फर्निचर

बिर्तामोड-९, चाएपाने
सो-रुम: कनकाई-५, दुर्गापुर

प्रो. देवी दंगाल ☎ 9841351368, 9806035571

थ्री पिस दराज
बक्स पलड
दु पिस दराज
सोफा सेटहरू

लगायत घरायसी सजावटका सम्पूर्ण फर्निचरका सामानहरू ग्यारेन्टीका साथ बिक्रि गरिन्छ ।

सम्पादकीय

नेकपा विवाद कतातिर ?

यतिखेर सबैको चासो र चिन्ताको विषय बनेको छ नेकपाभित्रको विवाद । सत्तारूढ नेकपाको विवादले देश जनता अनि पार्टीलाई कहाँ पुऱ्याउँछ भनेर सबै चिन्तित देखिएका छन् । सत्तारूढ नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (नेकपा)का स्थायी कमिटी सदस्य सुरेन्द्र पाण्डे चितवनमा सहभागी कार्यक्रममा भएको विवादले दुई गुटको विवाद अझ छताछुल्ल भएको छ । नेकपाका शीर्ष नेताहरूबीच विवाद चरम उत्कर्षमा पुगेको समयमा चितवनमा भएको घटनाले दुई गुटको विवादलाई थप मलजल गरेको हो । चितवनमा भएको घटनालाई लक्षित गर्दै नेकपाका नेताहरूको प्रतिक्रिया पढ्दा नेकपाभित्रको विवादले सीमा नाघ्न लागेको आभास सर्वसाधारणले गर्न थालेका छन् । शनिबार चितवनमा प्रधानमन्त्री केपी ओली निकट कार्यकर्ताले पार्टीका वरिष्ठ नेता माधव नेपाल पक्षका नेता सुरेन्द्र पाण्डेविरुद्ध नाराबाजी गरेका थिए । नेकपा स्थायी कमिटी सदस्य सुरेन्द्र पाण्डेको कार्यक्रममा उनकै पार्टी कार्यकर्ताले विरोध गरेका थिए । राप्ती नगरपालिकाको नगरकमिटी बैककमा बोल्ने क्रममा पाण्डेविरुद्ध नाराबाजी भएको हो। होहल्ला भएपछि बैठक रोकिएको थियो। पटकपटक आग्रह गर्दा पनि शान्त नभएपछि पाण्डे बैठकस्थलबाट बाहिरिएका थिए।

नेकपाभित्र अहिले नेतृत्वको भूमिकाकै विषयलाई लिएर अन्तरसंघर्ष तीव्र रूपमा भइरहेको विषय बाहिर आएको छ । पार्टीभित्रको आन्तरिक मामला भए पनि सत्तारूढ पार्टी हुनुको नाताले पनि र पार्टीभित्र उत्पन्न समस्यालाई नेतृत्वले यथासमयमै आन्तरिक रूपमा आपसी छलफल परामर्श गरेर समाधान गर्न ध्यान नदिएका कारण पनि बाहिर छताछुल्ल रूपमा प्रकट भएका छन् । नेतृत्वबाट भएका कमी कमजोरी, आरोप प्रत्यारोप र नेतृत्वका अभिव्यक्तिले गर्दा पनि नेकपा विभाजनको डिलतिर पुगेको हो ।

गुटबन्दी बढाउने कुनै पनि संस्थाका गतिविधि नगर्ने पार्टीको निर्णयविपरीत पार्टीका नेताको उपस्थितिमा मदन भण्डारी फाउन्डेसनलायत स्पार्ट एकेडेमीको ब्यानरमा विभिन्न कार्यक्रम गरेर पूर्वएमालेको छुट्टाछुट्टै भेला गर्ने र भेलामा पूर्वएमालेले अवलम्बन गरेको जनताको बहुदलीय जनवाद (जबज)को औचित्यताबारे चर्चा गरेर पूर्वएमाले र जबजका अनुयायी एक हुनुपर्ने विचार व्यक्त गरेका विषयले पार्टीभित्र विवाद उत्पन्न गर्न थप मद्दत पुऱ्याएको देखिन्छ । दुवै पक्ष निरन्तर गुट भेलामा लाग्ने गरेकाले पनि समस्या अझै चर्किरहेको देखिन्छ । पार्टीलाई जोगाउनु भन्दा पनि गुट जोगाउन उद्यत भएकाले नेकपाभित्रको यो विवाद अझै बढ्ने देखिएको छ ।

विजय घिमिरे

नेपालका राजनीतिक पार्टीका नेता अमेरिका आउँदा पार्टी कार्यकर्ताले तिनको बसाइ सहज बनाउने प्रयास गर्छन् । जापुर्ने ठाउँमा पुऱ्याइदिन्छन् । कार्यक्रम राख्छन् । जान पहिचान बढाउँछन् । केही आध नेपाली कांग्रेसका महामन्त्री शशांक कोइराला अमेरिका आएका थिए । दुई साता जति बसे । उनी फर्किएपछि करिब एक साता उनीसँगै रहेका कांग्रेस कार्यकर्तालाई सोधे- शशांक कस्ता लागे ? उनले उत्तर दिए- मैले कांग्रेसका धेरै नेतालाई अमेरिकामा सँगै लिएर हिँडे । तर, शशांक दाई अरु नेताभन्दा धेरै फरक, धेरै असल । कति जना त लोभी पनि थिए । उनमा भने मैले

कति पनि लोभ देखिन । भ्रमणका बेला मेरा एक जना मित्रकहाँ शशांक एक सौँभ पाहुना भए । मैले ती मित्रलाई सोधे- शशांकले के पिए ? उनले भने- मैले महँगो मदिरा पनि घरमा ल्याएको थिएँ तर शशांक दाइले सानो बलुमुत्र बियरको पनि आधाभन्दा कममात्र लिनुभयो । अमेरिकामा शशांकले रजहाँसको बथान कसरी उड्छ भन्ने उदाहरण दिएका थिए । रजहाँस मौसमी बसाइँसराइका लागि लामो उडान गर्दा अंग्रेजी अक्षर 'भी' आकारमा उड्छन् । त्यसले गर्दा पछाडि उड्नेले हावाको वेग कम सहनुपर्छ र कम थाक्छ । नेताले कार्यकर्तालाई पनि त्यसरी नै मौका

अरुण राज सुवाल

नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघको निर्वाचनको संघारमा कोभिड-१९ पोजेटिभ भएर बसेका बेला उद्योग वाणिज्य संघको निर्वाचन वरपर रहेर देखेका केही सत्यतथ्य सूचकहरू नै भन्दा पनि हुन्छ । देशमा जनता छ, सरकार छैन । देशमा व्यवसायीहरू छन्, उद्योग वाणिज्य महासंघ छैन । करदाताहरू छन्, सम्मान छैन । सम्भावनाहरू छन्, स्थापित गर्न दिँदैनन् । यस्तो अवस्थामा देशको आर्थिक क्षेत्र, सामाजिक क्षेत्र र खासगरी माउ पार्टीहरूले चलाएको राजनीति पनि धरापमा छ । सोचलाई रूपान्तरण गर्नुपर्ने बेला आएको छ । सधैं पछौटेपनले ग्रसित मनोभावलाई बदल्नु जरुरी देख्छु । देश र जनताका बारेमा नयाँ बाटो सिर्जित गर्ने बाटोमा कसैले कतैबाट पनि जोखिम उठाउन खोजेको देखिन्छ । प्रतिपक्ष दल छ र भन्ने अवस्था देखिरहेका छौं । सत्ता पार्टीले कहींकतैबाट पनि राम्रो गर्न सकिरहेको छैन । आफैँभित्रको अव्यवस्थाका कारण टुक्रा-टुक्रा अवस्थामा प्रस्तुत भइरहेको छ । विश्वभरि फैलिइरहेको कोभिड-१९ ले हाम्रो अर्थव्यवस्थाले घुँडा नै टेकिरहेको छ । फेरि पनि केका लागि हामी लडिरहेका छौं ? यसको उत्तर कसरी खोज्ने हो । देश र जनतालाई सर्वोपरि राखेर बहुदलीय जनवादमा सर्वसत्ता हातमा हुँदा पनि हामी जनता टुहुराफैँ जीवनयापन गरिरहेका हो भने, बलिया दुई छिमेकको प्रभावमा बन्दकी राख्दै जाने हो भने साह्रै

आसामीको घरजग्गा खाएको जस्तो परिदृश्य हामीले भोग्नु नपर्ला भनेर भन्न सकिन्छ । ठाउँ पल्टेकाहरूलाई सम्झाउने बाटो र शब्दहरू हाम्रो शब्दकोशमा नभएर होला कि वा उनीहरू जन्मजात बहिर् भएर हो कुनै देशले एकपछि अर्को समस्याको बाटो समाइराखेको देखिन्छ । मागेर अर्थतन्त्रको मल्लम लगाउनेभन्दा गरेर देशको अर्थतन्त्रलाई सबल बनाउने कार्यको थालनीका लागि सोचलाई रूपान्तरण गर्नु नै आजको आवश्यकता हो । यो आजको अराजक परिस्थितिको जिम्मेवारी लिने कोही नभएपछि हामीले जनस्तरबाट नयाँ सोच नै स्थापित गर्नुपर्छ भन्ने लाग्छ । देश ६० को दशकमा जुन अवस्थामा थियो, आज त्योभन्दा सबै सूचकांकहरूलाई हेर्ने हो भने खराब स्थितिमा देखिन्छ । वैदेशिक ऋणदेखि आत्मनिर्भरको पृष्ठभूमिलाई हेर्ने हो भने हामी ६० को दशकमा राम्रो अवस्थामा थियौं । वैदेशिक व्यापारघाटादेखि परनिर्भरतामा हामी दबिँदै, थिचिँदै गएको देखिन्छ । हाम्रो अर्थतन्त्र कहाँतिर चुकेको छ ? हाम्रो देशको भू-राजनीतिमा कहाँ भूल भयो ? हाम्रो कूटनीति, राजनीति कहाँ फस्यो ? हाम्रो पञ्चशील कता हरायो ? हाम्रो आत्मनिर्भरता कोसँग गए ओरालो लाग्यो ? यस प्रकारका अनेक प्रश्नहरूले आज हामीलाई जिस्क्याइराखेको देखिन्छ । चुनावका घोषणापत्रहरूमा लेखिएका के-कति हामीले पूरा गर्न सकेका छौं ? कहिले हामीले हामीलाई यी सब प्रश्नको उत्तर दिने हो ? खुला सिमाना र खुला बजारका कारण अतिरक्रामित हाम्रो अर्थबजारलाई होस् वा हाम्रो आफ्नो बलबुतामा तयार पार्न

सक्ने ऊर्जा बजार होस्, सबै कुनै न कुनै कारण अरूको प्रभावमा परेको छ । यो सब व्यवस्था बन्नुमा कसको कमजोरी हो भनेर हामीले प्रश्नसमेत गर्न सकेको देखिन्छ । नखाउँ भने दिनभरिको सिका, खाउँ भने कान्छाबाउको अनुहारजस्तै भएको छ । करिब ३ करोड नेपालीको देशमा हामी ३ सय करोडलाई व्यवस्थापन गर्न जस्तो दूलो भारी सभिरहेका छौं । देश चलाउन व्यवस्थापकीय कमजोरीको कारणहरूका लागि सोच रूपान्तरण नै गर्नुपर्छ । आफैँ माथि पठाएका ती निरीह दूला व्यक्तिकहरूलाई सुलीमा चढाएर निकास आउँदैन । बरु उहाँहरूलाई लक्षित बनाउन नयाँ सोच र रूपान्तरणको सोच छ । यो देशले बन्दुकको बलमा पनि परिवर्तन गरेर हेरियो । अझै केही बन्दुकको बलमा थप कोसिस गरिरहेका छन् । केही आफ्नो वालाहरू र मुडै बलमा रूपान्तरणको भाषण गरिरहेका छन् । हामीले कति आफ्नो समय र कालखण्डलाई बलिदान दिने, अब हुन चुप लागेर बस्न । हरेक युवाहरूले देखेको सपनालाई साकार बनाउन हामी रूपान्तरणको नयाँ उद्घोष गरौं । जसरी हामीले, हाम्रा पुर्खाहरूले जहानियाँ शासनलाई हटाएर अर्कोलाई सुम्पेर गल्ती गर्नु, त्यसैले अर्को गल्ती हामीबाट भइसकेको छ । यो प्रायश्चित्तको यात्रा हो । आजौँ हामी प्रायश्चित्त गरौं र रूपान्तरणसहित नयाँ सोच बनाऔं । यो वा ऊ कुनै पनि कोणबाट हामी हाम्रो देशलाई उकालो लगाउने छाँट देखिरहेका छौं । कडा कानुन, कडा शासन र जंगे शैलीको व्यक्तित्व आजको आवश्यकता हो । मकै पिन्दा घुन पनि पिस्छ, बरु हामी यो सहन गर्न तयार हुनुपर्छ । देश एकपल्ट सबल बनाउन हामीले बलिदान

दिन परे पनि दिन सक्छौं । बहुसंख्यक नेपालीहरूको भावनालाई आत्मसात् गर्दै यो सोच प्रस्तुत गरेको छु । सिंहदरवारबाट निस्केको सिंह र नारायणहिटीबाट निस्केको सिंहले हामीलाई खास कुनै अन्तर प्रदान गर्न सकेन । गाँठो फुकाएर भाग लगाएको प्रदेश, संघले आसेपासे र 'ख' वर्गका नेताहरूको व्यवस्थापन त गर्‍यो तर देशले नयाँ बाटो समाउन भने सकेन । किनभने जब हामीले 'क' वर्गको दलबाट त कुनै आशा गर्न नसकिरहेका बेला 'ख' वर्ग र 'ग' वर्गका नेता र कर्मचारीहरूबाट के आशा गर्ने ? कहिलेकाहीँ यो धर्तीको माटो नै यस्तो हो कि हाम्रो मूलको पानी नै तीनपानेभन्दा खराब हो भन्ने लाग्छ । तर जे होस्, समाजमा एकपल्ट देश हाँकेनप्रति वितृष्णा आएपछि नयाँ पुस्ता, नयाँ सोच र रूपान्तरण जबसम्म दलाल पुँजीपतिहरूको हातमा देशको कर्मचारीतन्त्र, देशका दलहरू रहन्छन् तबसम्म यही हाल हो । पञ्चायतीकालमा निम्ता, सुनिता काण्डको व्यथा हेरेको थिएँ । बहुदलीय कालखण्डमा निर्मला काण्ड छ, फरक के हो ? सुन काण्ड होस् जहाँज खरिद होस्, हाँतयार खरिद होस् वा मूर्ति बेच्ने कार्य- यी सबै-सबै कालखण्डमा भएका छन्, विधि र विधान जस्तो बनाए पनि आफ्नो आचरण बदल्न नसके, पात्र मात्र बदल्ने नीतिले हामी दिनप्रतिदिन कालो भुमरीतर्फ धकेलिइरहेका छौं । एउटा वा दुईवटा नेताले दसैँको खर्च राजदुकुटीबाट लिँदैनमा वा नलिँदैनमा सोचमा रूपान्तरण हुन सक्दैन । लिनु बरु पुने गरी लिनु, जसका कारण भ्रष्ट आचरणलाई शून्यमा ल्याउने गरी लिनु । अरुण प्रोजेक्ट होस् वा बूढीगण्डकी होस् वा अन्य यस्ता कैयौँ

योजनाहरू, भ्रष्टाचारले ओतप्रोत भएर हामी गरिबीको रेखामुनि पुगेको ठहर छ । समाजसेवाको नाममा देशको गरिबीका सूचीहरू विदेशीको हातमा दिन तयार एनजीओहरूलाई संरक्षण गरेर देशको विकास देख्ने सोचका लागि रूपान्तरण नै जरुरी छ । एउटा डाक्टरको अभियानलाई रूपान्तरण देख्ने विदेशी चलखेलमा रमाउने समूह पनि हाम्रो विकासको बाधक हो । हामीले रूपान्तरणका लागि दूलो जमात तयार भएको अवस्थाचाहिँ हो, तर यसका लागि हामीले नेतृत्वको खोज गर्नु जरुरी छ । बेलाबेलामा हामीले आशा गरेको देखिएका विभिन्न प्रलोभनमा युयोधियन र छिमेकीहरूको लोभले पतनको बाटो लागे, त्यसैले देशको आर्थिक अवस्थालाई सहज बनाउन सबै क्षेत्र चुस्त र सुस्त नै हुन जरुरी छ । देशको अर्थतन्त्र बलियो बनाउने भनेको देश चलाउने निकाय र दलको नै सोचमा रूपान्तरण गर्नु जरुरी छ । देश बनाउन हामीले त्याग गर्नुपर्नेछ ।

यो लेख लेखिरहँदा म घरभित्र आइसोलेसनमा बसिरहेको छु । यो बेलामा रेडियो वा टेलिभिजनबाट सुनेको, देखेको स्थितिमा थप पीडा पार्‍यो, जुन कोभिडको पीडाभन्दा बढी नै हो । देश जलिरहेको छ । हाम्रो देश चलाउनेहरू बाँसुरी आफ्नो आचरण बदल्न नसके, पात्र मात्र बदल्ने नीतिले हामी दिनप्रतिदिन कालो भुमरीतर्फ धकेलिइरहेका छौं । एउटा वा दुईवटा नेताले दसैँको खर्च राजदुकुटीबाट लिँदैनमा वा नलिँदैनमा सोचमा रूपान्तरण हुन सक्दैन । लिनु बरु पुने गरी लिनु, जसका कारण भ्रष्ट आचरणलाई शून्यमा ल्याउने गरी लिनु । अरुण प्रोजेक्ट होस् वा बूढीगण्डकी होस् वा अन्य यस्ता कैयौँ

शशांक कोइराला : 'असल (अ)राजनीतिक व्यक्तित्व'

दिनुपर्ने उनले बताएका थिए । अमेरिका भ्रमणका क्रममा शशांक जहाँ जहाँ गएर बोले त्यहाँ नेपाली समुदायको मन जितेका थिए । कांग्रेस समर्थकबाट मात्र होइन विरोधीले समेत शशांकको प्रशंसा गरे । करिब २०५० सालतिरको कुरा हो । हजुरआमालाई आँखाको समस्या देखियो । पोखरामा डाक्टरकहाँ पटक पटक लैजाँदा पनि ठीक भएन । त्यसबेला शशांक महाराजगंज आँखा अस्पतालमा कार्यरत थिए । उनैकहाँ पुगियो । पहिलो दिन उनीसँग जवाए फर्किएपछि हजुरआमाले भन्नुभयो- म धेरै डाक्टरकहाँ गए तर यति राम्रोसँग मैले पनि बुझ्ने गरी कुरा गर्ने डाक्टर अहिलेसम्म भेटेको थिइन । हजुरआमाको ठम्याइ सही थियो । उनको व्यवहार निकै शीतल थियो । मैले भने उनी त २०१५ सालमा प्रधानमन्त्री हुने बीपी कोइरालाका छोरा हुन् । राम्रा हुँदैनन् त ? अस्पतालमा जाँदा उनको कोठामा मधेसबाट आएकाहरूको एउटा हुल भित्र आयो । सबैले बीपी र शशांकका पुराना प्रसंग सुनाए । कतिलाई त शशांकले व्यक्तिगतरूपमै चिने । कैयौँका बारेमा सोधखोज गरे । कतिले शशांकको हात तानेर निधारमा समेत लामिपरेका थिए । निकै हार्दिक व्यवहार देखिएको थियो । कांग्रेसको गत महाधिवेशनमा नेतृत्वका लागि चुनाव भइरहेको थियो । महामन्त्रीमा शशांक उमेदवार थिए । मतदान भइरहेका बेला म केहीछिन उनीसँग कुरा गर्न पुगें । त्यही बेला एक जना युवा आएर शशांकसँग हात मिलाउँदै सोधे- दाइ मलाई चिनुभयो ? शशांकले 'चिन्छु' भने । 'ल म को हुँ भन्नुहोस् त भनेर ती युवाले अन्धकारमा पारे । तर, शशांकले म चिन्छु भनिरहे । उनले म को हुँ भन्नुस् भनेर जिद्दी नै गरे । शशांकले साच्चै नै उनलाई

चिन्दा रहेछन् नामै भनिदिए । ती युवा शशांकको हात टाउकोमा राख्दै बिदा भए । विसं २०४६ को परिवर्तनपछि राजनीतिकै सेरोफेरोमा भएर पनि शशांक आँखाको डाक्टरका रूपमै काम गरिरहेका थिए । कोइराला परिवारमा बीपीको एउटा छोरा राजनीतिमा जानुपर्छ भन्ने थियो । बीपीका जेठा छोरा प्रकाश राजनीतिमा असफल देखिएपछि शशांकलाई राजनीतिमा जान दबाव बढ्

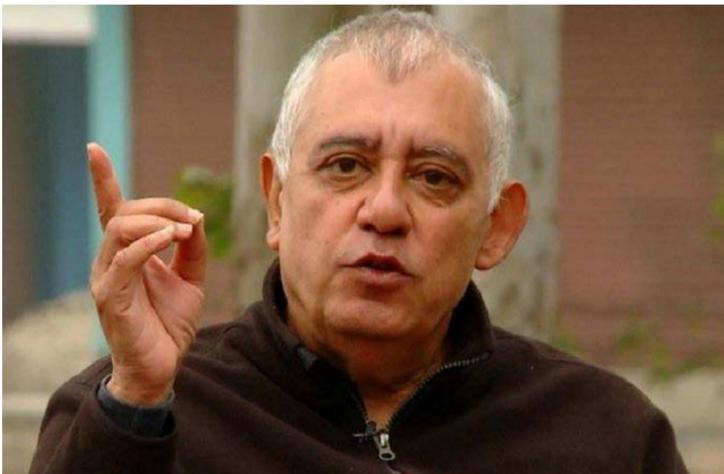
उमेदवार भई शशांक राजनीतिमा प्रवेश गरे । राजनीतिक परिवारमा हुर्के पनि शशांक पूर्ण राजनीतिमा भने केही ढिलो प्रवेश गरे । यो पनि आफूले चाहेरभन्दा परिवारको दबावमा । कांग्रेसमा लामो समय काम गरेका एक जना कार्यकर्ता भन्छन्- इमानदारीमा विरोधीले पनि खोटा लगाउन नसके असल व्यक्ति हुन् शशांक । यो सही पनि हो । अहिलेसम्म शशांकको इमानदारीमा प्रश्न उठाउन कसैले पनि सक्दैन ।

आउँदा ढिलो भयो । राजनीतिक व्यक्ति हुन अझै परिपक्वता चाहिएछ । पहिलेदेखि नै पार्टी संगठनमा काम गरेको भए यो परिपक्वता आउँथ्यो । अहिले नेपाली राजनीतिमा पुराना पार्टी कांग्रेस र नेकप्राप्रति वितृष्णा छ । विशेषगरी अहिलेका नेताहरूप्रति जनता रुष्ट छन् । तैपनि मत कांग्रेस वा नेकपालाई दिइरहेका छन् । वर्तमान नेकपाको बहुमतको सत्कारको कामप्रति जनता निराश छन् । तर, शेरबहादुर देउवाको

'भिजन'लाई नेपाली जनताले विश्वास गर्ने आधार पनि छ । अरुले त होइन बीपीकै छोराको बीपीको कल्पना साकार पार्ने विश्वास गर्न सकिन्छ । व्यक्तिगत कुराकानीमा शशांक आर्थिक वृद्धि, समृद्धी कसरी आउँछ भन्ने जानकारी दिन्छन् । अर्थ, व्यापार, आर्थिक विकासका बारेमा पनि उदार विचार राख्छन् र प्रष्ट रूपमा व्यक्त पनि गर्छन् ।

एकपटक चिनेको मानिसलाई शशांक हतपत भुल्दैनन् । सबैले बुझ्ने भाषामा आफ्ना कुरा राख्नसक्ने भएकाले देशभरका कार्यकर्तासँग घुलमिल हुन पनि उनलाई समस्या छैन । राजनीतिमा आओस् भन्ने चाहिरहेका छन् । खोजिरहेका छन् । यस स्थितिमा कांग्रेसप्रति जनलहर ल्याउन शशांकको असल र इमानदार व्यक्तित्व नेतृत्वका लागि उपयोगी हुन सक्छ । शशांक अराजनीतिक व्यक्तित्व हुन् । यसैले शशांक कांग्रेस समर्थक र कार्यकर्ताका लागि मात्र होइन विकल्प खोज्ने सबैका लागि स्वीकार्य व्यक्ति हुन सक्छन् ।

नेपाली समाजले अहिले राजनीतिमा इमानदार र असल व्यक्ति नै खोजेको छ । तर, असल र इमानदार हुँदैनमा राजनीतिमा पुग्दैन । दूरदृष्टि चाहिन्छ । जनप्रक्षीय सोच हुनुपर्छ । बीपी कोइरालाले २०१५ सालमा एक हल गोरु, दूध दिने गाई, काम गरेर खानुपर्ने जमिनसहित सबै नेपालीलाई आर्थिकरूपमा मध्यमवर्गमा पुर्‍याउने सपना देखेका थिए । उनको यो 'भिजन' पूरा हुन पाएन । अहिले पनि कांग्रेस नेता कार्यकर्ताले पटकपटक बीपीको सपना पूरा गर्ने कुरा गर्छन् । शशांकले बीपीको 'भिजन' पक्कै बुझेका छन् । अहिलेको सन्दर्भमा बीपीको कल्पना साकार गर्नसक्ने व्यक्ति उनै हुन सक्छन् । शशांकको

दो थियो । त्यसबेलाका कोइराला परिवार निकटहरू भन्छन्- प्रकाशले नसके देखिएपछि आमा सुशिला कोइराला समेत शशांक राजनीतिमा प्रवेश गरिदिनु भन्ने चाहन्थिन् । गिरिजाप्रसाद कोइरालाको चाहना पनि यही थियो । परन्तु केही समय शशांक राजनीतिबाट हराए । परिवारमा समस्याका खबर आए । उनको मध्यपानमा लतका कुरा आए । नवलपरासीबाट सांसद र गत महाधिवेशनमा महामन्त्रीको

उनी असल व्यक्ति हुन् भन्नेमा पनि दुई मत छैन । यही कुरा कोइराला परिवारको राजनीतिलाई नजिकसँग बुझेकालाई मैले प्रश्न गरें शशांक असल राजनीतिक व्यक्ति हुन् ? उनले उत्तर दिए- असल अराजनीतिक व्यक्तित्व हुन् । किन ? उनले भने- केही पहिले नै पूर्णकालीन राजनीतिमा लागेको भए शशांक अझै परिपक्व हुन्थे । परिवारको दबावमा अनिच्छपूर्वक राजनीतिमा

नेतृत्वमा रहेको कांग्रेसप्रति पनि जनता उसाहित छैनन् । यी दुईको विकल्पमा अर्को पार्टी आओस् भन्ने चाहना नेपाली जनतामा देखिन्छ । स्व:स्फूर्तरूपमा देखिने समूहले समेत सडकमा भीड जुटाउनुको कारण यही हो । साभार र विवेकशील पार्टीका उमेदवारले भोट काट्दा काठमाडौँको मेयमा कांग्रेस उमेदवार हारे । काठमाडौँ क्षेत्र नम्बर एकमा पनि बल्ल बल्ल कांग्रेसले जित्यो । अहिले शेरबहादुर,

नेपाली समाजले अहिले राजनीतिमा इमानदार र असल व्यक्ति नै खोजेको छ । तर, असल र इमानदार हुँदैनमा राजनीतिमा पुग्दैन । दूरदृष्टि चाहिन्छ । जनप्रक्षीय सोच हुनुपर्छ । बीपी कोइरालाले २०१५ सालमा एक हल गोरु, दूध दिने गाई, काम गरेर खानुपर्ने जमिनसहित सबै नेपालीलाई आर्थिकरूपमा मध्यमवर्गमा पुर्‍याउने सपना देखेका थिए । उनको यो 'भिजन' पूरा हुन पाएन । अहिले पनि कांग्रेस नेता कार्यकर्ताले पटकपटक बीपीको सपना पूरा गर्ने कुरा गर्छन् । शशांकले बीपीको 'भिजन' पक्कै बुझेका छन् । अहिलेको सन्दर्भमा बीपीको कल्पना साकार गर्नसक्ने व्यक्ति उनै हुन सक्छन् । शशांकको

कोरोना महामारीमा बढ्यो मातृ मृत्युदर

भाषा (प्रस) । धरानस्थित बीपी कोइराला स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानमा कार्तिक २९ गते १९ वर्षीया सुत्केरीको कोरोना संक्रमणका कारण मृत्यु भयो । उनी पाँच दिनकी सुत्केरी थिइन् । कार्तिक २७ गते उच्च रक्तचापका कारण दिपायल सिलगढी नगरपालिका-४ की ३० वर्षीया डम्बरीदेवी साहु कठायतले पनि ज्यान गुमाइन् ।

नेपालमा कोरोनाबाट पहिलोपटक सुत्केरीकै मृत्यु भएको थियो । जेठ ३ गते सिन्धुपाल्चोक, बाह्रबिसेकी २९ वर्षीया महिलाले ज्यान गुमाएकी हुन्, उनी १० दिनकी सुत्केरी थिइन् । स्वास्थ्य सेवा विभागको मातृ तथा नवजात शिशु शाखाको तथ्यांकले कोरोना महामारीयता मातृ मृत्युदर बढेको देखाएको छ । सात महिनायता १ सय ३४ जना सुत्केरी तथा गर्भवतीको मृत्यु भएको परिवार कल्याण महाशाखाअन्तर्गत मातृ तथा नवजात शिशु शाखाको तथ्यांकमा उल्लेख छ । चैत ११ देखि असोज अन्तिमसम्म कर्णाली प्रदेशमा ११, गण्डकी प्रदेशमा ५, वागमती प्रदेशमा १९, प्रदेश १ मा ३७, प्रदेश २ मा ११, लुम्बिनी प्रदेशमा ४३ र सुदूरपश्चिम प्रदेशमा ८ जना गर्भवती तथा सुत्केरीको महिलाको मृत्यु भएको छ ।

ऐन नियमित स्वास्थ्य परीक्षण कोरोना संक्रमणको डरले नियमित स्वास्थ्य परीक्षण नगराउने र विकट क्षेत्रमा समयमा अस्पताल नपुग्दा धेरै सुत्केरी तथा गर्भवतीले ज्यान गुमाएको देखिएको छ । लकडाउन र निषेधाज्ञाका कारण पनि धेरै जना समयमै अस्पताल नपुगेको देखिन्छ भने अत्यधिक रक्तचाप हुँदा तथा घरमै सुत्केरी गराउनाले पनि मृत्युदर बढेको देखिन्छ ।

दीगो विकास लक्ष्यअनुरूप सन् २०३० सम्ममा मातृ मृत्युदर प्रतिशत ७० जनामा फार्ने लक्ष्य भए पनि कोरोना महामारीले भन्नु चुनौती थपिएको छ । जनसांख्यिक तथा स्वास्थ्य सर्वेक्षण सन् २०१६ को तथ्यांकअनुसार आधाभन्दा बढी ५७ प्रतिशत बच्चा स्वास्थ्यसंस्था, विशेष गरी सरकारी संस्थामा जन्मिने गरेका छन् । तथापि ४१ प्रतिशत बच्चाहरूको जन्म घरमै हुने गरेको पाइएको छ ।

मातृ-मृत्यु भन्नाले गर्भावस्था, सुत्केरी र सुत्केरीपछिको ४२ दिनभित्र मृत्यु भएको अवस्थालाई जनाउँछ । चिकित्सकहरूका अनुसार गर्भवती महिलाले चौथो, छैटौँ, आठौँ र नवौँ महिना गरी कम्तीमा चारपटक नियमित स्वास्थ्य परीक्षण गराउनुपर्ने हुन्छ । जनसांख्यिक तथा स्वास्थ्य

सर्वेक्षण सन् २०१६ का अनुसार नेपालमा ८४ प्रतिशतले मात्रै गर्भ जाँच गराउँछन् । कोरोना महामारीले यो संख्यामा भन्नु कमी आएको छ ।

मनमोहन शिक्षण अस्पतालका स्त्री तथा प्रसूति रोग विशेषज्ञ डा. मनोर दिन सैयदका अनुसार मातृ मृत्युदरको मुख्य कारण अस्पतालको पहुँचमा कमी, अत्यधिक रक्तचाप, रक्तअल्पता, उच्च रक्तचाप आदि हुन् ।

‘कोरोनाले आक्रान्त पर्दा महिलालगायत कुनै पनि बिरामी रोग सँगै कि भन्ने त्रासले पनि नियमित परीक्षणमा गएनन्,’ उनी भन्छन्, ‘पहिलो ३ महिनामा दिइने फोलिए एसिड भन्ने भिटामिनको कमी भयो भने बच्चाको स्नायु प्रणालीमै समस्या हुन सक्छ । कुनै पनि समस्या नभएको गर्भावस्थामा एकचोटि उच्च रक्तचाप र सुगरको मात्रा बढ्नेलगायत अरू जटिलता निर्मित नसक्छन् ।’ यस्तो बेला गर्भवतीले सुरक्षा अपनाएर नजिकको स्वास्थ्य संस्थामा गएर नियमित परीक्षण गराउन र मानसिक तनाव नलिनु उनले सुझाव दिए ।

स्वास्थ्य संस्थाको पहुँचमा कमी स्वास्थ्यसम्बन्धी जर्नल ‘ल्यान्सेट’मा अगस्त १० मा प्रकाशित एक अध्ययन प्रतिवेदनअनुसार नेपालमा

लकडाउनको समयमा स्वास्थ्य संस्थामा हुने जन्म ५२.५ प्रतिशतले घटेको छ । अध्ययनले यसको मुख्य कारण स्वास्थ्य संस्थामा पहुँच कम हुनुलाई देखाएको छ ।

अछाम, बयलपाटा अस्पतालका निर्देशक डा. विकास गौचनले कोरोनाले प्रसूति सेवा लिन आउनेमा निकै प्रभाव पारेको बताए । अस्पतालमा सरदर ७० देखि ८० को हाराहारीमा डेलिभरी हुने गरेकोमा कोरोना महामारीले त्यो संख्या न्यून भएको उनको भनाइ छ । ‘लकडाउन सुरु भएको चैतदेखि भदौसम्म सुत्केरी गराउन आउने महिला एकदम कम थिए । असोज महिनाबाट भने गत वर्षको जस्तै भएको छ,’ उनले भने, ‘यातायातको असुविधा प्रमुख कारण हो । जस्तै- अछाम, बाजुरामा यातायातको समस्या छ । बिरामीले गाडी रिजर्भ गर्नुपर्ने हुन्छ । छोटी टुरीको यात्रा गर्दा पनि महँगो पैसा तिनुपर्ने हुन्छ ।’ संस्थागत सुत्केरी गराउने दर पनि घटेको उनले बताए । सुरक्षित गर्भपतन गराउन आउनेको संख्यामा त भन्नु कमी आएको छ ।

‘जसले गर्दा असुरक्षित गर्भपतन भई मातृ मृत्युदर बढाउँछ,’ उनी भन्छन्, ‘यस्तो अवस्थाले प्रजनन स्वस्थमा नराख्ने असर गरेको छ ।’

सबैभन्दा बढी प्रसूति सेवा लिइने अस्पतालमध्ये एक हो, थापाथली परोपकार प्रसूतिगृह तथा स्त्रीरोग अस्पताल । अस्पतालको निर्देशक डा. संगीता मिश्रले लकडाउनको समयमा प्रसूति सेवा लिनेको संख्यामा १० देखि १५ प्रतिशतले कमी आएको बताइन् । अहिले भने अवस्थामा सुधार आएको छ । पहिलाकै हाराहारीमै प्रसूति सेवा प्रवाह भइरहेको छ । उनका अनुसार दैनिक करिब ८ सयले बहिरंग सेवा लिइरहेका छन् । ‘लकडाउनअघिसम्म कोरोना त्रास र निषेधाज्ञाले केही असर गरेको थियो तर अहिले दैनिक ६५ देखि ७० डेलिभरी भइरहेको छ, जुन पहिले पनि थियो,’ डा. मिश्रले भनिन् ।

दैलेख अस्पतालका निर्देशक डा. नीराजन पन्तले भने कोरोना महामारीका बेला प्रसूति सेवामा भन्नु बृद्धि भएको बताए । ‘हामीले कोभिडका बिरामीलाई छुट्टै ठाउँमा राख्यौं, त्यसैले पनि कोरोनाको त्रास धेरैमा रहेन,’ उनले भने, ‘अरू बेला सुखैत, नेपालगन्जसम्म जाने बिरामी पनि हाम्रोमै प्रसूति सेवा लिन आए ।’ उनका अनुसार महिनामा सामान्य तथा शल्यक्रियाद्वारा गरिने डेलिभरीको संख्या ७५ रहेको छ । ‘सुरक्षित मातृत्व सेवा व्यवस्थित भएन’

जनस्वास्थ्य विज्ञ तथा मिडिवाइफ्री सोसाइटीकी अध्यक्ष डा. लक्ष्मी तामाङ कोरोना महामारीमा मातृ मृत्युदर बढ्नुमा सुरक्षित मातृत्व सेवा व्यवस्थित हुन नसक्नुलाई मुख्य कारण देखिन्छन् । ‘कोरोना महामारी त बहाना मात्र हो । आमाहरू त पहिलेदेखि नै मरिरहेका छन्,’ उनले भनिन्, ‘लकडाउन हुनेबित्तिकै यातायातको व्यवस्था हुनुपर्छ ।’ नेपाल सरकारको नेटवर्किङजस्तै रेडक्रस सोसाइटी छ, इमरजेन्सीमा चलाउन सकिन्थ्यो ।’ स्वास्थ्य संस्थामा आइसकेपछि पनि गर्भवतीलाई कोभिडका डरले चिकित्सकहरूले वास्ता नगरेको उनको भनाइ छ । तामाङका अनुसार स्वास्थ्य संस्थामा पुग्न ढिलाइ र आर्थिक अवस्थाले पनि मातृ मृत्युदर बढाइरहेको छ । सुरक्षित मातृत्व तथा प्रजनन स्वास्थ्य अधिकार ऐन २०७५ आइसके पनि कार्यान्वयन प्रक्रिया नमिल्दा मातृ मृत्युदर बढ्दै गएको उनले दाबी गरिन् । ‘१५ प्रतिशत आमाको मृत्यु

गर्भावस्थामा जटिलताका कारण हुने गर्छ । नेपालमा प्रतिशतमा जीवित जन्ममा २३९ जना आमाको मृत्यु भइरहेको छ,’ उनले भनिन्, ‘तर यसलाई रोकथाम गर्न सम्बन्धित निकायको नजर पुगेको छैन ।’

दुर्गममा मात्र होइन संघीय राजधानी काठमाडौँकै थुप्रै नगरपालिकाका स्वास्थ्य संस्थामा एक जना पनि मेडिकल डाक्टर छैनन् न त सुरक्षित गर्भपतन सेवा छ । स्वास्थ्य संस्थामा दुई जना नर्स वा दक्ष प्रसूतिकर्माले एक जना सुत्केरी हेर्नुपर्छ भन्ने छ । यो सेवा अझै पनि लागू भएको छैन । प्रसव-बेथामा राम्रो सेवा दिन सके मातृ मृत्युदर घट्छ । अस्पतालमा प्रसूति गराउनुपर्छ भनेर प्रचार गर्ने तर आइसकेपछि गुणस्तरीय सेवा नदिने प्रवृत्ति अर्को समस्याका रूपमा देखिएको छ । डा. तामाङ नीति राम्रो बने पनि कार्यान्वयन हुन नसकेको बताउँछिन् । परिवार कल्याण महाशाखाअन्तर्गत मातृ तथा नवजात शिशु शाखाकी

प्रमुख डा. पुण्या पौडेलले कोरोना महामारीबीच पनि शाखाले काम गरिरहेको दाबी गरिन् । ‘हामीले मातृ मृत्युदर बढ्नुका कारण पत्ता लगाएर त्यसअनुसार काम गरिरहेका छौं । सुरुमा त गाइडलाइन बनायौं, स्वास्थ्यकर्मीलाई दक्ष बनाउन परामर्श तथा तालिम दिइरहेका छौं,’ उनले भनिन्, ‘तर दक्ष जनशक्तिको कमी छ । सबै प्रदेशमा कति आवश्यक छ, त्यही अनुसार मिलाइरहेका छौं ।’

दुर्गम क्षेत्रमा ज्यान जोखिममा परेका गर्भवती तथा सुत्केरीलाई महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालयले उद्धार गर्ने गरेको छ । २०७५ पुसबाट सुरु भएको निःशुल्क हवाई उद्धार सेवा कार्यक्रमले मातृ मृत्युदरमा कमी आउने विश्वास लिइएको छ । कार्यक्रम सुरु भएदेखि हालसम्म १५७ जनाको उद्धार गरिएको छ भने लकडाउन सुरु भएको चैत ११ यता ७० जना गर्भवती तथा सुत्केरीको उद्धार गरिएको मन्त्रालयले जनाएको छ ।

बिर्तामोड नगरपालिका
नगर कार्यपालिकाको कार्यालय, भाषा
प्रदेश नं १ नेपाल ।

बिर्तामोड नगरपालिकाको अनुरोध

आवरणीय सम्पूर्ण नगरवासी दानुभाइ तथा दिदी बहिनीहरू...

अहिले हाम्रो जनजीवनमा कोरोना महामारीले नराम्रो असर पार्ने गरी समस्या बढिरहेको यहाँहरूलाई विदितै छ । यस विषयमा परिस्थितिमा पनि नगरपालिकाको जनशक्ति नगरवासीको स्वास्थ्य लगायत अन्य आवश्यकता पूरा गर्न अहोरात्र खटिइरहेको छ । कोभिड १९ को प्रकोपको न्यूनिकरणका लागि नगरका स्वास्थ्यकर्मी दिनरात नभनी लागिरहेका छन् । जसका कारण बिर्तामोड अरु पीलकाको तुलनामा केही सुरक्षित र कम जोखिममा रहेको छ । नगरले कोरोना प्रभावितहरूका लागि क्वारेन्टाइन, आइसोलेसन र होम आइसोलेसनका प्रवन्ध गरेको छ ।

यतिबेला मुलुकका मुख्य सहरहरू र ग्रामीण बस्तीहरू पनि यसको प्रकोपबाट सुरक्षित छैनन् । यो प्रकोपबाट मुक्त रहन केवल सरकारी पहल र प्रयत्नबाट मात्र सम्भव छैन । स्थानीय तहहरूले त जनशक्तिको परिचालन गरेर समस्या बढ्न नदिने प्रयत्न गर्ने हो, त्यो गरिरहेकै छन् । तर, जनता जागरूक भएनन् भने केही पनि गर्न सम्भव छैन ।

हामी जो केही पनि यो संक्रमणको जोखिममा छौं भन्ने कुरा कसैले पनि भुल्नु हुँदैन । खासगरी बिर्तामोड एउटा ब्याबसायिक क्षेत्र भएका कारण आफ्नो पसल, ब्यबसाय र उद्योग संचालन गर्दा स्वास्थ्य सचेतना अपनाएर गरेमा संक्रमण नबढ्ने र समुदायमा पुगेको रोगलाई नियन्त्रण गर्न सहज हुनेछ । अफ समुदायस्तरमा पुगेको संक्रमणलाई रोकथाम गर्न समुदाय नै बढी चनाखो हुन जरूरी हुन्छ ।

तसर्थ,

- अत्यावश्यक काम बाहेक घरबाट बाहिर ननिस्कौं
- मास्कको अनिवार्य प्रयोग गरौं, हात सफा राखौं
- टोल, समाज सफा राखौं, जथाभावी फोहर मैला नगरौं
- निर्जाकिरहेको चाडबाडमा अनावश्यक भिडभाड नगरौं
- आफ्नो परिवार बाहेक अरु धेरै अनावश्यक मानिसहरूको सर संगत नगरौं
- गाउँ, टोलमा देखापरेका बिरामीहरूलाई नराम्रो ब्यबहार नगरौं
- कहाँ कतै संक्रमणको जोखिम देखिएमा तत्कालै स्वास्थ्यकर्मीलाई सूचना दिऔं ।
- आफु पनि बचाव र अरुलाई पनि बचाऔं ।

धुवकुमार शिवाकोटी
नगरप्रमुख
बिर्तामोड नगरपालिका, बिर्तामोड (भाषा)

स्थानीय तहमा प्रम रोजगार कार्यक्रम उदासीन

भाषा (प्रस) । संघीय सरकारले महत्वकांक्षी कार्यक्रमको रूपमा सञ्चालन गर्दै आएको प्रधानमन्त्री रोजगार कार्यक्रम कार्यान्वयनमा स्थानीय तह भने उदासिन देखिएका छन् । सरकारले परियोजनामात्र माग गरेर रोजगारी कार्यक्रम सञ्चालन गर्न बजेट दिने जनाउँदा समेत स्थानीय तहले कार्यक्रमलाई प्राथमिकतामा राख्न सकेनन् ।

तीन वर्ष अघिदेखि वार्षिक ५ लाख बेरोजगार युवालाई स्थानीय तहमा नै रोजगारी दिनेगरी सञ्चालन गरिएको यो कार्यक्रम कार्यान्वयनमा महानगरपालिका, उपमहानगरपालिकादेखिनगरपालिकाले नै चासो देखाएका छैनन् । गत आर्थिक वर्षको प्रगति विवरण पठाउन नसकेर चालू आवमा अनुदान नपाउनेमा नगरपालिका नै बढी रहेको पाइएको छ । प्रगति विवरण र कार्यक्रम पेश गर्न नसक्दा श्रम, रोजगार तथा सामाजिक सुरक्षा मन्त्रालयले चालू आवमा

प्रगति विवरण पेश नगरेका कारण १ सय ८३ स्थानीय तहलाई रोजगार कार्यक्रम सञ्चालन गर्न बजेट निकासा गर्न सकेन । यसरी बजेट नपाउनेमा महानगरपालिका, उपमहानगरपालिकादेखि नगरपालिकाका गाउँपालिकाको संख्या ९५ रहेकोमा गाउँपालिकाको संख्या ८९ मात्र रहेको छ । गाउँपालिकाले कर्मचारी अभावमा प्रगति विवरण समयमा तयार गर्न नसकेको जनाउँदै आएपनि कर्मचारी भएका नगरपालिकाले समेत प्रगति विवरण पठाउन नसकेको देखिएको छ ।

प्रगति विवरण नपठाएर रोजगार कार्यक्रमको अनुदान नपाउने महानगरपालिकामा काठमाडौँ, पोखरा र विराटनगर रहेको मन्त्रालयले जनाएको छ । यसैगरी प्रगति विवरण समयमा नपठाएका कारण इटहरी, धरान, जनकपुरधाम, कलैया, जीतपुर सिमरा उपमहानगरपालिकाले समेत हाल अनुदान पाएका छैनन् ।

दमक, इलाम, मध्यपुर थिमी लगायतका पुराना नगरपालिकाले समेत आर्थिक विवरण पठाएका छैनन् । श्रम मन्त्रालयका सहसचिव सुमन घिमिरेले प्रगति विवरण पठाउन ढिलो गरेका कारण तोकिएका स्थानीय तहलाई अनुदान नपठाइएको जानकारी दिए । ‘प्रगति विवरण नपठाएका कारण बजेट नपठाइएको हो’ उनले भने, ‘प्रगति विवरण प्राप्त भए पनि अनुदान पठाउने योजना छ ।’ प्रधानमन्त्री रोजगार कार्यक्रमअन्तर्गत चालू आर्थिक वर्षका लागि स्थानीय तहको रोजगार सेवा केन्द्रमा सूचीकृत विपन्न बेरोजगार व्यक्तिलाई कामका लागि परिश्रमिकमा आधारित सामुदायिक आयोजना निर्माण तथा मर्मत कार्यमा संलग्न गराउन ३ अर्ब सशर्त अनुदान पठाइएको छ । रोजगार व्यवस्थापन सूचना प्रणालीमा बेरोजगार व्यक्तिको संख्या

प्रविष्टिको आधारमा रकमको बाँडफाँड गरी ५६९ स्थानीय तहमा ३ अर्ब रुपैयाँ अनुदानका रूपमा पठाइएको मन्त्रालयले जनाएको छ ।

चालू आवको बजेट वक्तव्यको बुँदा नं. ६३ मा स्थानीय तहमा सञ्चालित सार्वजनिक निर्माण कार्यमा श्रममूलक विधिबाट आयोजना कार्यान्वयन गराई २ लाख जनालाई रोजगारी उपलब्ध गराउने उल्लेख भएअनुसार हालसम्म ६ अर्ब ८९ करोड स्थानीय तहमा उपलब्ध गराइसकिएको छ । यसबाट १ लाख ३३ हजार ३ सय २७ जनालाई न्यूनतम एक सय दिनको रोजगारी उपलब्ध गराउने योजना रहेको छ ।

सरकारले हाल वितरण गरेको अनुदान रोजगार पाउने संख्याका आधारमा न्यूनतम ३ लाखदेखि अधिकतम ४५ करोड रुपैयाँभन्दा

बढी रहेको मन्त्रालयले जनाएको छ । सरकारले वितरण गरेको ३ खर्ब रुपैयाँ अनुदानबाट कम्तिमा ५८ हजार व्यक्तिले एक सय दिन बराबर रोजगारी पाउने उल्लेख छ । यो रकमबाट श्रमिकको ज्यालामा मात्रै खर्च गर्नुपर्ने उल्लेख भए अनुसार श्रमिकको ज्याला भुक्तानी गर्दा सरकारले तोकिएको न्यूनतम प्रतिदिन ५ सय १७ रुपैयाँ पाउनेछन् ।

यो कार्यक्रमका लागि अनुदानका लागि वितरण गरिएको बजेटबाट ज्यालाको लागि मात्र हुने भएकोले श्रममूलक आयोजना छनोट र सञ्चालन गर्दा आयोजनाको लगातार साभेदारी गर्नुपर्ने भएमा स्थानीय तहले आयोजना संशोधन गरी सञ्चालन गर्नुपर्ने छ । हालसम्म बेरोजगार रहेको जनाउँदै देशभरबाट ६ लाख ६० हजारभन्दा बढी युवाले सूची दर्ता गराएका छन् ।

प्रतिदिन

अब मेसिनबाट घरको भूटाल तथा ढोकाको बुट्टा

PALcreation
bhadrapur road, birtamode
023-960580, 9852671580

INDESIGN BTM
Think Creative
ADVERTISEMENT DESIGN
LOGO | POSTER
BOOK | COVER | BROCHURE
BIRTAMOD | 9807909546

3D BOARD
-2D Board
-Flex Print
-Sticker
Decoration
बिचित्र डिजाईन
दमक-६, पलेटी रोड/रेट्रोसर्ग
९८६२९०८९९४, ९८९०७९६९६

हरि ओम (UPVC) उद्योग
आवास, होटल, अस्पताल र विद्यालयका लागि अति उपयुक्त (UPVC) का भूटाल, ढोका, पाटेशन, स्फिड, फ्लक्स रिजलिङ, रिटल, रेलिङ लगायत सम्पूर्ण कामका लागि सधैं सम्मान्य होस ।
बिर्तामोड-१ भाषा
0२३-५४२४६५९/९८४२६८५९४

JP
Rays Design & Print
Crea Illustration
Print Product
(मजेजस्तै डिजाइन)
PH: 023 546 145 | 9816 024 944
Birtamode, Jhapa
E-mail: sendemail2rays@gmail.com
www.raysdesign.com

तपाईंकोमा प्रतिदिन आएन ?
नआएमा सम्पर्क गर्नुहोला ।
९८०६०५८२०८

वर्गीकृत विज्ञापन संकलन केन्द्रहरू :

चन्द्रगढी, भद्रपुर
लोकबहादुर कुँवर : ९८४२६८३९९६
द्रोण अधिकारी : ९८४२६८२०९९

दमक
विष्णु सुब्बा : ९८५२६७०९३०
देविबहादुर बस्नेत : ९८९०६२४६२९

मेचीनगर
चारआली : ९८४२७०३०९३
जोबिन्द घिमिरे :
९८९५२६५९५०

उर्लाबारी
रुपेन्द्र शेर्मा : ९८४२०९२४०६
विराटनगर
क्रिटिम आई: ०२९-५२५६९९

इलाम, मंगलबारे
रणवीर लिम्बू
९८९६९८४७५७

कार्करमिट्टा
फ्रेन्डसिप पुस्तक पसल
०२३-५६२४२४

राशिफल

मेघ : आज रमाइलो यात्रा रहनेछ । चिताएको कामले तीव्रता लिनेछ ।
वृष : आज नयाँ कार्यको योजना बनेछ । नजिकको व्यक्तित्व सहयोग पाइएला ।
मिथुन : मानसिक चिन्ता बढेपनि श्रमको उचित मुल्याङ्कन हुनेछ । आफन्तको प्रगतिबारे मन रमाउनेछ ।
कर्कट : आज अनावश्यक तथा सौन्दर्यतामा धन खर्च हुनेछ । साना-तिना समस्यामा अल्मिलनुपर्नेछ ।

रिंह : वित्तिय संस्थाबाट सहयोग पाइनेछ । सामाजिक क्षेत्रमा सफलता मिल्नेछ ।
कन्या : आज दाम, इनाम र प्रतिष्ठा कमाउने बेला छ । शुभकार्यको चर्चा चल्नेछ ।
तुला : विशिष्ट व्यक्तिको सहयोग पाइनेछ । शुभकार्यको चर्चा चल्नेछ ।
वृश्चिक : आज वाक्पुत्र्यैले सङ्कल्प सिद्ध हुनेछ । वित्तिय संस्थाबाट सहयोग पाइनेछ ।

धनु : साहित्य तथा संगीतमा रुचि बढेनेछ । मनोरञ्जन क्षेत्रमा गरेको लगानीबाट श्री: प्राप्ति हुनेछ ।
मकर : शुभाशुभको चर्चा चल्ने र विभिन्न अवसर आउनेले मन प्रसन्न रहनेछ । आतिथिको रूपमा सत्कार पाइएला ।
कुम्भ : आज मनमा हर्ष,उमङ्ग र उत्साह छाउनेछ । कार्यक्रममा प्रगति हुनेछ ।
मीन : घरायसी वातावरणमा केही असामान्यता देखिन सक्छ । सामान हराउने वा चोरी हुने भय छ ।